Întoarcerea fiilor risipitori

Aşadar, trei dintre „fiii risipitori" revin la matcă — recte, în prima divizie de fotbal a ţării.

De ce trei, vă veţi întreba? Foarte simplu: pentru că atît orădenii, cît şi ieşenii, au petrecut un sezon-două la demisol, iar Progresul s-a aflat, cum s-ar zice, cu un picior în B, pînă în manşa finală a dramaticului baraj de la Timişoara... Acum, cînd apele s-au limpezit, cînd cele 16 titulare ale viitorului campionat ne sînt cunoscute, s-ar cuveni, parcă, să spunem cîteva cuvinte despre (şi pentru) aceşti naufragiaţi ce se întorc, după o absenţă reală sau virtuală, printre protagoniştii soccerului autohton. Nu, însă, înainte de a exprima compasiunea noastră pentru formaţia de la poalele Timpei, principala „victimă" a epilogului recent consumat.

Timp de doisprezece ani, Steagul roşu a participat — uneori cu brio — la întrecerea echipelor fruntaşe, dovedindu-se un adversar redutabil în orice companie. În actuala ediţie, handicapaţi de dispariţia tragică a unuia din oamenii de bază (Năftănăilă, realizatorul nr. 1), precum şi de anumite fricţiuni în conducerea clubului, braşovenii au cedat pasul, trecînd — vremelnic desigur — în categoria „secunzilor". E şi aceasta o experienţă, de loc plăcută, ce-i drept, dar, cine ştie — poate că binevenită... Amintiţi-vă de Progresul (risipitorii risipitorilor!), după anul petrecut în B, cum s-a lansat din start, cu şapte victorii consecutive, punînd serios pe gînduri pe candidatele la titlu...

Mai puţin receptivi la învăţămintele retrogradării, fotbaliştii de pe malurile Crişului şi ale Bahluiului au recidivat de nu ştiu cîte ori, datorită în special numeroaselor puncte risipite pe teren propriu — dar şi lipsei de incisivitate, de dîrzenie, de curaj în deplasări hotărîtoare. Acestor „eterne navetiste", foarte simpatizate, dealtminteri, nu numai în fieful personal — ne permitem să le recomandăm exemplul arădenilor de la U.T.A., - niciodată intimidaţi de rezonanţa gazdelor, de diapazonul galeriei locale sau de alte amănunte de acelaşi gen.

În concluzie — bine-aţi... revenit, fiilor risipitori, şi încercaţi — măcar de astă dată — să trageţi concluziile de rigoare de pe urma repetatelor experienţe, ale voastre şi ale altora! Ne-ar bucura sincer să vă vedem, în campionatul ce se apropie, luptînd de la bun început nu pentru evitarea fatidicei lanterne, ci, dimpotrivă, pentru prezenţa vie, activă, în plutonul protagoniştilor.

Cine are urechi de auzit...

Dan DEŞLIU

JUDO LA ÎNCEPUT DE DRUM

— Interviul nostru —

Francezul G. Puiard (F.S.G.T.) execută o spectaculoasă „măturare" în meciul cu V. Şerban (Selecţionata oraşului Bucureşti)

Într-o scurtă ştire anunţam, nu de mult, că a fost înfiinţată Federaţia română de judo. Faptul a stîrnit un deosebit interes printre pasionaţii judo-ului. Dovada? Pe adresa tinerei federaţii au sosit numeroase scrisori, prin care amatorii acestui sport, pe lîngă felicitările de rigoare, îşi manifestau dorinţa de a cunoaşte „traseul" pe care intenţionează să-l parcurgă această federaţie, solicitînd multe amănunte. Asemenea scrisori au sosit şi pe adresa ziarului nostru. În dorinţa de a le da un răspuns cît mai complet, ne-am adresat secretarului general al acestei federaţii, tov. Anton Muraru.

— Mai întîi, am dori să ne spuneţi cîte ceva despre acest sport, recent oficializat în ţara noastră

— Judo-ul nu are nevoie de prea multe prezentări. Este suficient ca cineva să vadă cum un munte de om devine o jucărie în mîinile unui firav judoka, pentru ca el să fie tentat să afle misterioasele taine ale acestui sport. Dacă mai adăugăm că şi o tînără cunoscătoare a judo-ului poate realiza o astfel de performanţă, am spus, de fapt, totul. În ţara noastră, judo-ul este practicat în prezent de un număr restrîns de tineri şi tinere. Lipsa sălilor de pregătire, a cadrelor tehnice calificate şi, bineînţeles, a unei federaţii, n-au permis practicarea lui pe scară mai largă. Cu toate acestea, trebuie să spunem că puţinii îndrăgostiţi de acest sport s-au străduit, cu eforturi demne de toată lauda, să se întreacă şi în competiţii publice. Au fost organizate campionate, evident, fără titulatură oficială, îndeosebi în centrele universitare. Despre unele dintre acestea s-a scris şi în ziarul „Sportul".

Revenind la întrebare, precizez că judo-ul cere multă fantezie, curaj, hotărîre, viteză de reacţie şi de anticipaţie. Este bine să se cunoască faptul că, în judo există nu mai puţin de 40 de procedee tehnice de atac şi tot atîtea de apărare. Cu fiecare dintre acestea poţi învinge adversarul sau te poţi apăra de atacurile lui. Nu este lipsit poate de interes să menţionez că aproape toate filmele de aventuri îşi susţin momentele de maximă tensiune tocmai pe procedee tehnice de judo

— Cu ce a plecat la drum federaţia de judo?

— Pentru început, normal, nu dispunem de cine ştie ce. După comunicarea că a fost înfiinţată federaţia, amatorii care doresc să practice acest sport şi-au trimis repede adeziunile. Pînă în prezent, am primit peste o mie de cereri. Sportivii respectivi activează deja pe lîngă unele cluburi şi asociaţii sportive din Bucureşti, Arad, Timişoara, Roman, Iaşi, Mediaş, Bacău, Braşov, Cluj, Sibiu, Oraştie şi din alte localităţi. Nici unul dintre ei însă nu este deocamdată legitimat şi nici cele 22 de secţii nu sînt afiliate. La aşa ceva lucrăm noi în prezent. Şi nu este de loc uşor. O mînă de ajutor ar putea să ne dea şi consiliile judeţene şi municipale pentru educaţie fizică şi sport înfiinţînd comisii de judo, acestea existînd deocamdată doar la Bucureşti, Braşov şi Timişoara

— Totuşi, cînd vom vedea primele concursuri oficiale?

— Poate chiar mai repede decît vă aşteptaţi. La sfîrşitul acestei luni, secţia de judo a clubului bucureştean Olimpia organizează o competiţie dotată cu „Cupa de vară" la care au fost invitaţi sportivi de la Progresul şi Politehnica Bucureşti, Dacia Oraştie, Avîntul Roman şi Sănătatea Mediaş. Ceva mai îndepărtat, la începutul anului viitor, ne-am propus organizarea primei ediţii a campionatelor naţionale de seniori şi juniori. În proiect se află şi contractarea unor întîlniri internaţionale cu echipe din Iugoslavia, Franţa, U.R.S.S. şi Bulgaria.

— În încheiere, am dori să ne spuneţi ce întreprinde federaţia pentru ridicarea măiestriei sportivilor şi antrenorilor noştri.

— În luna septembrie se va organiza un curs de specializare a antrenorilor la care au fost invitaţi doi mari specialişti din Japonia, patria acestui sport. Sperăm că învăţămintele prilejuite de acest curs vor fi deosebit de preţioase pentru noi.

Costin CHIRIAC

O VERIFICARE UTILĂ

Pe marginea participării echipei noastre feminine de handbal la „Trofeul Taşmajdan"

Handbalul nostru feminin s-a prezentat, recent, la primul său examen mai serios, prin participarea echipei reprezentative la „Trofeul Taşmajdan", competiţie de amploare, socotită pe drept cuvînt un „mic campionat al lumii". În felul acesta întrecerea desfăşurată săptămîna trecută în Iugoslavia a constituit, pentru toate cele 7 selecţionate naţionale ce şi-au disputat întîietatea, un excelent mijloc de verificare, înaintea veritabilului campionat mondial ce va avea loc în luna decembrie a acestui an (13—21) în Uniunea Sovietică.

Aşa încît, încercînd astăzi să privim lucrurile retrospectiv şi, mai ales, din punctul de vedere al utilităţii participării echipei noastre la „Trofeul Taşmajdan", se poate spune că evoluţia celor 13 handbaliste române a satisfăcut. După cum se ştie, echipa României s-a clasat pe un loc mediu (al IV-lea din 8 formaţii participante), deci un rezultat satisfăcător. Aprecierea nu are nici o legătură cu rezultatul final. În discuţie plecăm de la principiul — extrem de just, de altfel — adoptat de cei doi antrenori ai lotului (Francisc Spier şi Valeriu Gogîltan) în baza căruia „Trofeul Taşmajdan" trebuia, înainte de toate, să dea răspunsuri, dacă nu extrem de precise, cel puţin în mare măsură edificatoare, la o serie de întrebări legate de alcătuirea lotului, de perspectivele unor tinere handbaliste, de adoptarea unor sisteme de joc, în strînsă corelaţie cu calităţile fizice şi tehnice ale jucătoarelor. Că lucrurile stau aşa şi nu altfel o dovedeşte în primul rînd, faptul că s-a renunţat la folosirea în acest turneu a marii noastre jucătoare Ana Starck, deşi aceasta era restabilită pe deplin. Urmărind, deci, să găsească rezolvări cît mai corecte la numeroasele şi atît de încîlcitele probleme pe care le implică omogenizarea şi pregătirea unui lot de sportive în vederea participării la un campionat mondial, antrenorii s-au eliberat, şi nu numai ei, ci şi jucătoarele, din crisparea luptei pentru rezultat. Iar atunci am avut cu toţii surprize dintre cele mai plăcute, care ne-au generat aprecierea făcută mai înainte.

Să enumerăm cîteva din aceste surprize. De pildă, Constanţa Ilie, titulară pînă nu de mult în echipa de tineret, a dovedit că poate fi o foarte utilă jucătoare pe postul de inter, etalînd, în acelaşi timp, calităţi de excelentă apărătoare. Ea are încă unele carenţe în joc. Pătrunderile sale, după fentele de şut, nu sînt sigure, aruncările la poartă n-au precizie, dar important este faptul că şi-a probat posibilităţile. Acelaşi lucru se poate spune şi despre Simona Arghir sau Cristina Metzenrath. Prima, fiind chiar titulară în acest turneu, şi-a învins emoţia şi a reuşit să înscrie multe goluri. Dintre jucătoarele tinere mai trebuie amintită Doina Băicoianu care, pentru a deveni şi mai utilă echipei, trebuie să-şi îmbunătăţească net pregătirea fizică, pentru că s-a observat că randamentul ei este satisfăcător doar 10—12 minute din cele 25 ale unei reprize. Această scurtă enumerare nu poate omite cîteva handbaliste mai vechi, prezente şi cu alte ocazii în selecţionata ţării, care s-au comportat şi cu acest prilej foarte bine: cei doi portari Irina Naghi-Climovschi şi Lucreţia Anca, precum şi Ana Nemetz, Elena Hedeşiu, E. Franz şi R. Soos. Dintre acestea, Irina Naghi-Climovschi şi Elena Hedeşiu, două handbaliste ceva mai vîrstnice (ne cerem scuze pentru indiscreţie) pot constitui un exemplu de perseverenţă în pregătire, de conştiinciozitate, disciplină şi corectitudine. Lor li se poate adăuga şi Ana Starck, care cu toate că nu a făcut deplasarea, continuă să se antreneze, fiind încă jucătoarea noastră „nr. 1".

Dar, cea mai plăcută surpriză a fost aceea că, urmărind doar verificarea unor jucătoare, antrenorii şi toţi cei prezenţi la Belgrad şi Negotin am avut bucuria de a fi martorii şi ai unor rezultate bune: o victorie asupra selecţionatei Ungariei, cărela — în ciuda aparenţelor — îi vom ataşa cele două înfrîngeri la limită, neconcludente şi una dintre ele chiar total nejustă din meciurile cu Uniunea Sovietică şi, respectiv, Iugoslavia. Şi este cert că aceste rezultate ar fi putut fi altele, evident mai bune, dacă acţiunile ofensive ale echipei ar fi fost ceva mai eficiente. Pentru că o concluzie generală care se impune este aceea că în apărare formaţia noastră a jucat mai bine ca în atac. Deci, atenţie pentru viitor.

În încheiere, să mai amintim că arbitrul român Petre Tîrcu, socotit cel mai bun dintre cei prezenţi la acest turneu, a condus meciul final U.R.S.S. — Iugoslavia, sarcină de care s-a achitat excelent.

Călin ANTONESCU

UN REUŞIT CONCURS AL JUNIORILOR

(Urmare din pag. 1)

impresia cea mai puternică a fost aceea a uriaşului rezervor de cadre de care dispune mişcarea noastră atletică, cei mai mulţi dintre participanţi arătîndu-se foarte bine clădiţi fiziceşte şi destul de bine pregătiţi din punct de vedere fizic şi tehnic.

În carnetul de însemnări am mai notat cîteva: la 600 m junioare mici au încheiat cursa 55 de alergătoare (!), repartizate în... 11 serii, la 80 m junioare mici 50 ş.a.m.d.; a fost stabilit un record republican la 600 m junioare II (Ad. Stancu din Braşov) şi a fost egalat altul la 80 m juniori mici (V. Majdik din Cluj); au fost înregistrate sumedenie de recorduri personale, de rezultate care promit; am remarcat prezenţa a două din atletele descoperite cu ocazia Crosului Tineretului din acest an (Rafira Fiţa din Galaţi şi Ana Tudose din Vicovul de Sus — Suceava) şi apropo de Suceava, cu acest prilej Valentina Cioltan (născută în 1952, antrenor Mihai Sprinceană) a reuşit să cîştige primul titlu de campioană republicană pentru oraşul şi judeţul său. Precizarea se impune deoarece iată că şi în acest judeţ, considerat multă vreme codaş în ierarhia atletismului, pot creşte campioni!

Iată pe scurt cîteva dintre rezultatele înregistrate: JUNIORI MICI: **80 m:** V. Majdik (Cluj) 8,9 — rec. egalat, V. Barboş (Arad) 9,2, S. Tălvic (S. Mare) 9,2, C. Culpi (Dinamo) 9,2, Ad. Stan (Suceava) 9,2; **1 000 m:** C. Bobeanu (C-ţa) 2:41,3, V. Dumitrescu (Iaşi) 2:42,3, D. Mihăilescu (C-ţa) 2:42,7; **greutate:** P. Glăveanu (Şc. sp. 2) 14,47, N. Pană (Şc. sp. 2) 14,07, M. Donca (Satu Mare) 13,15; JUNIOARE MICI: **80 m:** M. Pretorian (Viit.) 10,4, V. Recu (CSS) 10,5, M. Nedelcu (Cluj) 10.5; **600 m:** Ad. Stancu (Braşov) 1:39,5 — record, V. Ban (Cluj) 1:40,9, D. Voinea (C-ţa) 1:41,6; **înălţime:** D. Prăzaru (Craiova) 1,55, Z. Moldovan (Tg. Mureş), G. Cîrje (Piteşti), C. Anghel (CSS) 1,50; **disc.:** V. Cioltan (Suc.) 39,78, I. Menis (Craiova) 35,92, C. Slaşomeanu (Brăneşti) 35,68; JUNIORI MARI: **100 m:** T. Szabo (S. Mare) 10,8, S. Păsulă (Reşiţa) 10,9 (în preliminarii 10,8), T. Iordache (Din.) 11,0; **800 m:** A. Constantinescu (Din) 1:57,0, G. Bonchiş (Braşov) 1:57,2, Fl. Ghibu (Giurgiu) 1:57,5; **400 mg:** Gh. Petronius (Arad) 54,8, G. Buhnilă (Suc.) 55,0, C. Nemeş (Roman) 56,1; **triplu:** V. Purecel (Steaua) 15,08, E. Rotaru (Mediaş) 14.34, Fl. Şişu (Craiova) 14,17; **suliţă:** C. Szekely (Cluj) 62,46, Th. Peca (Din.) 61,48, P. Colf (Timiş) 55,02; JUNIOARE I: **100 m:** M. Goth (Met.) 12,0, R. Marinescu (Din.) 12,1, V. Anghel (Ploieşti) 12,4; **800 m:** M. Filip (Roman) 2:13.5, M. Lincă (Met.) 2:14,0, R. Fiţa (Galaţi) 2:14,8, A. Pavel (Pl.) 2:15,0; **disc:** C. Ionescu (Şc. Sp. 2) 44,78, M. Vasilescu (C-lung) 42,34, G. Morărescu (Roman) 41,84.

Concursurile continuă astăzi de la ora 9 şi 17.30.

PRIMII ÎNVINGĂTORI ÎN „CUPA BUCUREŞTI"

(Urmare din pag. 1)

1:11,6; 7. Paul Soare (România) 1.12,5; 8. G. Negoescu (România) 1:12,9; 9. A. Kriz (Cehoslovacia) 1·13,4;

Eliminare (12 concurenţi): 1. **Gheorghi Tvetkov (Bulgaria);** 2. VASILE BURLACU (ROMÂNIA); 3. P. Kaczerowski (Polonia).

Urmărire pe echipe (serii contratimp): 1. **Olanda (Van de Ruit, G. Bruin, K. Balk, H. Niewkamp)** 4:43,4; 2. Cehoslovacia 4:44,2; 3. România 4:45,0; 4. Polonia 4:55,8; 5. Bulgaria 5:01,0. Echipele clasate pe locurile 1 şi 2 se vor întîlni astăzi în finala, pentru desemnarea învingătoarei, iar cele de pe 3 şi 4, pentru stabilirea echipei clasate pe locul III.

Cursa italiană (serii contratimp): 1. ROMÂNIA (P. CIRNEANU, C. RONA, P. SOARE, G. NEGOESCU, M. VIRGIL) 2:15,5 — **nou record al României;** 2. Olanda 2:16,5; 3. Cehoslovacia 2:17,2; 4. Bulgaria 2:24,5. Finalele pentru locurile 1—2 şi 3—4 se dispută astăzi.

Viteză — sferturi de finale: J. Jansen îl întrece (12,7) pe I. Slavov; **Fl. Negoescu** — într-o cursă în care şi-a păcălit adversarul „rupînd" de la 400 m — l-a depăşit (12,3) pe Gh. Ţvetkov; V. Popelka a fost învins de **L. Loeveseyn** (12,8), iar în ultima serie **J. Pecka** a cîştigat la I. Florea; **semifinale: Loeveseyn** 12,1 — Fl. Negoescu; **Jansen** 12,8 — Pecka. În finala pentru locurile 1—2: olandezii Loeveseyn şi Jansen!

Astăzi, începînd **de la ora 16,30,** pe velodromul Dinamo au loc probele: **urmărire pe echipe (finale), viteză (finale), urmărire individuală (serii contratimp), adiţiune de puncte (semifond) şi cursa italiană (finale).**

De la F.R.C.

● La campionatul naţional de contratimp pe echipe (28 iunie a.c.) au fost supuşi controlului antidoping cicliştii NICOLAE CIUMEŢI (Dinamo), ION ARDELEANU (Steaua), VASILE TUDOR (Dinamo), MIHAI HRISOVERI (T.M. Brăila) şi IONEL SINBOTIN (Olimpia). Comisia pentru controlul antidoping — instituită de Ministerul Sănătăţii — a comunicat F.R. Ciclism că REZULTATUL ANALIZELOR ESTE NEGATIV.

● În ultima sa şedinţă (3 iulie), Biroul F.R. Ciclism a reanalizat abaterea săvîrşită de ciclistul **Gabriel Moiceanu** („Cursa Păcii" — rezultat pozitiv la analiza antidoping). Biroul F.R. Ciclism şi-a menţinut hotărîrea iniţială de a-l sancţiona pe G. Moiceanu cu:

— retragerea calităţii de membru în Comitetul F. R. Ciclism;

— suspendarea din activitatea internă şi internaţională pe timp de o lună de zile, cu începere de la 10 mai a.c.

La aceasta decizie, Biroul CNEFS a cerut Biroului F. R. Ciclism ca, ţinînd seamă de gravitatea abaterii ciclistului G. Moiceanu, să reanalizeze sancţiunea.

A XIII-a ediţie a „Cupei Voinţa"

Luni se va da startul în cea de a XIII-a ediţie a competiţiei cicliste internaţionale „CUPA VOINŢA". 86 de concurenţi din 6 ţări îşi vor disputa întîietatea pe un traseu de aproximativ 1 000 km împărţit în 8 etape. Participanţii nu vor beneficia de zi de odihnă.

Organizatorii ne-au anunţat echipele care vor lua startul: O.R.B. VIENA, SEPTEMVRI SOFIA, BORDELAIS BORDEAUX, START OPOLE, SPARTACUS BUDAPESTA, DINAMO I şi II, DEZROBIREA BRAŞOV, T.M. BRĂILA, MUREŞUL TG. MUREŞ, PETROLUL PLOIEŞTI, VOINŢA BUCUREŞTI, VOINŢA CLUJ, şi VOINŢA PLOIEŞTI.

Traseul cursei este următorul: *luni 8 iulie* — Bucureşti — Braşov, 172 km, *marţi 9 iulie* — Braşov — Odorhei, 148 km, *miercuri 10 iulie* — Odorhei — Tg. Mureş, 105 km, *joi 11 iulie* — Tg. Mureş — Acăţari — Tg. Mureş, 20 km contratimp individual, şi Tg. Mureş — Cluj, 107 km, *vineri 12 iulie* — Cluj — Sibiu, 170 km, *sîmbătă 13 iulie* — Sibiu — Călimăneşti, 104 km şi *duminică 14 iulie* — Rm. Vîlcea — Bucureşti, 174 km.

PATRU ÎNTR-O LOTCĂ

(Urmare din pag. 1)

plăcă într-adevăr şi care să nu-l lase să doarmă — dacă nu l-a parcurs înainte cu mintea de zeci de ori, inventînd peripeţii, construindu-le infinite variante, adormind şi trezindu-se din nou cu acelaşi vis.

Uneori visul ne părăseşte. El se subţiază în lipsa oxigenului — iar oxigenul viselor e realitatea — transformîndu-se într-o vagă şi nemărturisită nostalgie. Dar dacă a fost un vis adevărat, dacă e legat de miturile copilăriei renaşte şi se stinge din nou continuînd prin a reveni pentru a doua, a treia şi a mia oară şi pentru a se transforma pînă la urmă în realitate.

. . . . . .

Şi nu văd — la urma urmei — ce şi-ar fi putut dori mai mult pe atunci un băiat născut pe malul Dunării şi care şi-a petrecut o bună parte a copilăriei rezemat de babalele ruginite ale cheiului.

Ancorau prin anii '38 în portul Galaţilor nave sub diverse pavilioane, începînd cu barcazele turceşti şi terminînd cu vasele englezeşti a căror punte superioară părea a fi spălată de nori.

Pe dane se ridicau stive enorme de lemne, grămezi de piatră, cereale. Silozurile docurilor erau acoperite de o pulbere fină şi înnecăcioasă şi remorcherele urlau şi se văitau ca să li se elibereze intrarea în bazin.

Aşezaţi unul lîngă altul aspiram cu nesaţ aerul mirosind a ulei încins, a cherestea şi a măsline şi ascultam răcnetele vătafilor. Puţin mai sus, prin vadul Raşcu, urcau spre piaţă lăptăresele venite de la Azaclău şi coborau lăutarii chemaţi tocmai la nunţile din Măcin.

Iar la picioarele noastre picoteau pescarii fără de noroc, chinciţi pe cea mai de jos treaptă a cheiului — un vechi trotuar acoperit de apă — încercînd să prindă albiturâ cu chipcelul. De cîteva ori pe zi un peştişor abia vizibil se rătăcea în linguroiul de plasă şi atunci pescarii surideau acru şi se strigau unul pe altul spre a schimba păreri asupra vînătorii acvatice — ca şi cum obleţii care se zbăteau în cutia de tinichea ar fi fost nişte nisetri în travesti.

Vorbeau mult, să le treacă timpul, mîncînd seminţe de floarea soarelui după o tehnică lipovenească: pumnul de seminţe era aruncat în gură ca într-un siloz, apoi limba şi dinţii le spărgeau şi le alegeau cu tehnica unui modern agregat mecanic. Miezii erau înghiţiţi, iar cojile săreau prin colţul sting al buzelor, abia întredeschis, ca dintr-o vînturătoare.

Dar toate aceste imagini — a vaselor englezeşti în plastroane scrobite, a barcazelor greceşti mirosind a ţiri şi măsline, a petrolierelor unsuroase, a şlepurilor încărcate cu vite, a barcagiilor strigînd măscări vînzătoarelor de seminţe, a pescarilor peticiţi, a impecabililor ofiţeri din marina militară, a ripei prăbuşindu-se spre apă, a bisericii Mazeppa străjuind malul — se desprinde şi pluteşte mereu la fel de misterioasă insula din faţa Galaţilor.

. . . . . .

Ani de-a rîndul am fost convins că e insula pe care toţi o vom găsi în Pacific.

Prin hăţişurile ei mirosind a peşte şi a scoici putrede se deschideau ochiuri de ape şi singurele urme erau cele lăsate de oile şi vacile venite să pască de pe malul dobrogean. Insula apărea şi dispărea în valuri asemeni unui atol şi sălciile ei se acopereau de la un an la altul cu o blană groasă şi verde.

Poate datorită acestei blăni care ne amintea vegetaţia tropicelor aşteptam să-l întîlnim acolo pe Jerry — ciinele lui Jack London — şi pe Fram — ursul polar al lui Cezar Petrescu. Către seară cînd insula din misterioasă devenea de-a dreptul neliniştitoare apăreau în preajma micilor noastre focuri de tabără Winetu, căpitanul Farrow, Paturel, „Cei trei cercetaşi" ai lui Jean de la Hire şi chiar pitorescul, şugubăţul, curajosul Hagi Halef Omar ibn Davud al Gossarah.

Şi tot acolo îngropindu-se în nisipul încins puneam la cale viitoarele călătorii. Nu visam aproape niciodată vase luxoase avînd bazine de înot pe puntea inferioară şi nici trenuri cu vagoane de dormit. Marile nave şi turismele extraplate prevăzute cu frigider şi televizor nu intrau în socotelile noastre.

Călătoria însemna un vas cu pînze sau o pirogă scobită într-un trunchi de copac.

Dintre toate călătoriile plănuite atunci, aceasta e cea mai mică, cea mai modestă.

Dar e totuşi *călătoria cu barca pe Dunăre* pe care o visam.

GRIGORE JELESNEAC REVINE ÎN ARENĂ

Grigore Jelesneac (al doilea din stînga), component al echipei naţionale, în 1938, alături de boxerii Gh. Georgescu, Constantin David, Nicolae Rădan şi alţii

(Urmare din pag. 1)

fiind unul dintre componenţii de bază ai reprezentativei. Pretutindeni, în Ungaria, Cehoslovacia, Franţa, Austria, Iugoslavia, boxul său clar şi eficace a fost apreciat, iar adversarii îi simţeau din plin calităţile. De neuitat vor rămîne întîlnirile sale, ca amator şi profesionist, cu Constantin Cionoiu, Ion Popa, Aurel Weintraub, Petre Mihai.

Colbul uitării s-a aşternut însă într-un strat gros în calea amintirilor şi de aceea Grigore Jelesneac a fost emoţionat şi surprins cînd i-am solicitat o întrevedere, în care am derulat filmul carierei sale pugilistice. Cu multă amabilitate, Grigore Jelesneac ne-a răspuns la cîteva întrebări:

— Ştim că în lunga dv. carieră aţi abandonat o singură dată — un abandon fortuit. De ce, atunci, aţi părăsit atît de prematur, încă din 1949, ringurile şi arena de box?

— Din cauza obligaţiilor profesionale, în primul rînd. Apoi, asistînd la cîteva gale, am fost neplăcut impresionat de calitatea boxului practicat. Să ştiţi un lucru: marile performanţe se realizează cu boxeri-atleţi, dotaţi cu calităţi deosebite, şlefuite în multe sute de ore de antrenament. Asemenea boxeri duc şi o viaţă sportivă exemplară; fără nopţi pierdute, ţigări, băutură. Nu este întîmplător faptul că pugiliştii noştri de astăzi, pe care îi urmăresc de la distanţă, sînt după cîteva minute de luptă complet epuizaţi şi termină repede cu boxul.

— Sîntem informaţi că intenţionaţi să reveniţi în lumea sportului cu mănuşi.

— Într-adevăr, zilele acestea, o dată cu expirarea concediului, se va încheia şi activitatea mea profesională şi ies la pensie. Intenţionez, după aceea — dacă bineînţeles va fi loc şi pentru mine — să mă ocup de pregătirea unor tineri elevi, să-i îndrum pe drumul sinuos al careului magic.

— Noi vă urăm succes şi sîntem siguri că revenirea dv. în arena boxului gălăţean se va face în curînd simţită.

Unde mergem

AZI

NATAŢIE — Ştrandul Tineretului, de la ora 10 şi 17: **etapa pe municipiul Bucureşti a campionatelor naţionale** (seniori, juniori, copii).

CICLISM — Velodromul Dinamo, de la ora 16.30: **ziua a doua a concursului internaţional „Cupa Bucureşti"**; km 13 de pe şoseaua Bucureşti—Olteniţa, de la ora 10: **proba de contratimp individual din cadrul „Cupei oraşelor".**

BOX — Baza sportivă Voinţa din calea Moşilor nr. 263, de la ora 19: **„Cupa Voinţa".**

ATLETISM — Stadionul „23 August", de la orele 9 şi 17,30: **finalele campionatelor republicane de juniori.**

CAIAC-CANOE — Lacul Snagov, orele 9 şi 16: „Regata speranţelor olimpice".

MÎINE

NATAŢIE — Ştrandul Tineretului, de la ora 10: etapa pe municipiul Bucureşti a campionatelor naţionale (seniori, juniori, copii); lacul Băneasa, de la ora 9: „Traversarea lacurilor".

CICLISM — Velodromul Dinamo, de la ora 9: ziua a III-a a concursului internaţional „Cupa Bucureşti" şi km 7 de pe şoseaua Bucureşti — Ploieşti (varianta Buftea), de la ora 7: „Cupa oraşelor".

ATLETISM — Stadionul „23 August", de la orele 9 şi 17: finalele campionatelor republicane de juniori.

LUPTE LIBERE — Sala Casei de cultură a sectorului 3 (tramvai 23 şi 24), de la ora 10: etapa a II-a a campionatului de calificare pentru divizia A.

CAIAC-CANOE — Lacul Snagov, orele 9 şi 16: „Regata speranţelor olimpice".

FOTBAL — Teren Timpuri Noi, ora 18: Flacăra roşie Bucureşti — Ş. N. Olteniţa (etapa a doua a „Cupei de vară").